Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У-16331/14
Дана: 30.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д. Р. из З., ... бр. …., чији је пуномоћник М. Ђ. В., адвокат из З., поднетој против закључка АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОДРУЧНЕ ЈЕДИНИЦЕ Н. С., број …..... од ..... године, у правној ствари враћања одузете имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 30.01.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је као неуредан захтев тужиоца Д. Р. из З. за враћање одузете имовине, односно обештећење бившег власника В. Ж., поднет..... године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 17.12.2014. године тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због неправилне примене закона, непоступања по правилима поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања. Сматра да је тужени орган погрешно закључио да је његов захтев неуредан, обзиром да је као акт подржављења тужилац навео решење Среског суда Н. С., бр. Дн-..... и Р-..... од …..... године и туженом органу доставио допис Историјског архива града Н. С. у П. бр. …..... од 2..... године, са копијом из Дн уписника под ред. бр. ….., из којег се види да акта о подржављењу на које се тужилац позвао недостају у грађи Историјског архива, с тим да из Дн уписника бр..... произлази да је решење Среског суда Н. С. бр. Дн-2..... и Р-..... од …..... године, донето на основу одлуке Главне комисије за насељавање бораца МНО З. Из …..... године. Тужилац даље наводи да је тужном органу уз захтев за враћање одузете имовине, између осталог, доставио и друге писмене доказе као што су купопродајни уговор од …..... године, закључак Среског суда у Н. С. Од …..... године, копију плана бр. ….. од ….. године, копију плана бр. ….. од …..... године и допис РГЗ – Службе за катастар непокретности В. бр..... од …..... године на околности да је правни претходник тужиоца В. Ж. била власник куће са плацем у З. у улици …..... бр. …, која

јој је одузета ……. године, које писмене доказе је тужени орган пренебрегао, тако да с озбиром на наведено, по мишљењу тужиооца не стоји закључак туженог органа да тужилац уз поднети захтев за враћање имовине није доставио обавезне доказе из члана 42. став 4. тачка 3. Закона о враћању имовине и обештећењу. Предлаже да суд тужбу уважи, побијани закључак туженог поништи и предмет врати туженом органу на поновни поступак.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног закључка.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним спорвима (“Службени гласник РС”, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав, да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, тужбу одбио као неосновану.

Из списа предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац ..... године, поднео захтев за враћање одузете имовине односно обештећење бившег власника В. Ж.. Уз захтев није доставио исправу о подржављењу имовине која је предмет захтева за враћање, нити је навео назив, број и годину службеног гласила у коме је објављен акт о подржављењу.

Одредбом члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (“Службени гласник РС”, број 72/11,) прописано је да се право на враћање имовине може остварити по одредбама овог закона, само за имовину одузету применом прописа, који су таксативно наведени од тачке 1. закључно са тачком 41. истог члана.

Одредбом члана 3. тачка 3. истог закона прописано је да се под актом о подржављењу подразумева правни акт који је имао непосредно дејство као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине.

Одредбом члана 42. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да захтев за враћање имовине садржи податке о основу, времену и акту одузимања (став 3. тачка 4.) за које податке се као докази уз захтев прилажу, у оригиналу или овереној фотокопији, исправа о подржављењу имовине или назив, број и година службеног гласила у којем је објављен акт уз конкретно навођење предмета одузимања и сл. (став 4. тачка 3.), с тим да се докази из става 4. тачка 3. овог члана обавезно прилажу уз захтев (став 7.).

Одредбом члана 43. став 1. наведеног закона прописано је да захтев који не садржи податке из члана 42. став 7. овог закона и уз који нису приложени докази из тог става одбациће се као неуредан.

Како подносилац захтева уз поднети захтев није поднео оригинал или оверену фотокопију исправе о подржављењу, нити је навео назив, број и годину службеног гласила у коме је објављен акт о подржављењу, то је по оцени Управног суда, тужени орган правилно одлучио када је оспореним закључком захтев тужиоца одбацио као неуредан применом цитиране одредбе члана 43. став 1. истог закона.

Суд је ценио наводе тужбе, за које је са изнтетих разлога, нашао да су неосновани и

без утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.01.2015. године, III-7 У. 16331/14

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојаџија, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП